NORME DE CLASIFICARE PE RAMURI DE SPORT

CANOTAJ

Maestru emerit — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să se fi clasat pe locurile I—III la Jocurile Olimpice.
2. Să se fi clasat pe locurile I—II la campionatele mondiale.
3. Să se fi clasat de două ori pe locul III la campionatele mondiale.

Maestru — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să se fi clasat pe locurile IV—VI la Jocurile Olimpice.
2. Să se fi clasat pe locurile III—VI la campionatele mondiale.
3. Să fi cucerit 4 titluri de campion republican de seniori sau să fi cîștigat 4 concursuri internaționale la care să fi participat cel puțin 5 națiuni străine la proba respectivă. Se pot cumula titlurile de campion cu locurile I din concursurile internaționale.

Sportiv de clasă internațională — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să fi fost participant efectiv la startul probelor oficiale la campionatele mondiale sau la Jocurile Olimpice într-un echipaj al reprezentativei R.S.R.
2. Să se fi clasat pe locurile I—II la un concurs internațional, la care să fi participat cel puțin 3 națiuni străine la proba respectivă.
3. Să se fi clasat pe locurile I—III la campionatul republican pe ambarcațiuni mici (clasamentul pe probă).

Categoria I — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să se fi clasat pe locurile I—III la campionatul republican al seniorilor sau în primii 50% din participanți la campionatul republican de fond sau la campionatul pe ambarcațiuni mici (clasamentul pe probă).
2. Să fi cîștigat două concursuri internaționale bilaterale în probele de seniori.
3. Să fi clasat în primii 50% din participanți la un concurs internațional de seniori.
4. Să se fi clasat pe locurile I—III la concursul „Prietenia" sau I—VI la campionatele F.I.S.A. pentru juniori.

Categoria a II-a — să îndeplinească una din condițiile de mai jos :

1. Să se fi clasat pe locurile IV—VI la campionatul republican al seniorilor sau în primii 75% din participanți la campionatul republican de fond sau campionatul republican pe ambarcațiuni mici (clasamentul pe probă).
2. Să se fi clasat pe locurile I—III la etapele pe oraș ale campionatelor republicane sau ale concursurilor cu caracter republican pentru seniori.
3. Să fi cîștigat două concursuri de seniori prevăzute în calendarul comisiilor orășenești.
4. Să fi cîștigat locul I la campionatul republican de juniori (I) sau tineret.

Junior (pînă la 18 ani) — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să se fi clasat în primii 50% din participanți la etapa finală a unui campionat sau concurs de juniori prevăzut în calendarul central al F.R.C.Y.
2. Să se fi clasat pe locurile I—III la etapa pe oraș a campionatului republican de juniori.
3. Să fi cîștigat două concursuri de juniori prevăzute în calendarul comisiilor locale de canotaj la o probă cu cel puțin 4 participanți.

GIMNASTICĂ

Maestru emerit — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să se claseze pe locurile I—III la Jocurile Olimpice sau campionatele mondiale, la individual sau pe echipe.
2. Să se claseze pe locul I sau de 2 ori pe locul II la campionatele europene.

Maestru — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să fi realizat la individual compus 108 puncte la masculin, 72,80 puncte la feminin, o medie de 9,10 puncte la gimnastică modernă, cu programul de exerciții pentru Jocurile Olimpice sau campionate mondiale la faza finală a campionatului R.S.R. sau la competiții internaționale oficiale.
2. Să se fi clasat pe unul din locurile 4—6 la Jocurile Olimpice sau primele 3 locuri la campionatele europene la individual sau pe echipe.

Sportiv de clasă internațională — să îndeplinească una din cerințele de mai jos :

1. Să fi realizat la individual compus o medie de 9 puncte în cadrul competițiilor internaționale.
2. Să se fi clasat în primele 6 locuri la turnee internaționale.
3. Să fi realizat într-un an o medie de 9 puncte la individual compus de două ori în cadrul competițiilor oficiale.
4. Să fi fost selecționat de 3 ori în lotul reprezentativ care a participat la competiții internaționale.

Categoria I — să realizeze la individual compus 51 puncte la masculin, 35 puncte la feminin, o medie de 8,60 puncte la gimnastică modernă, cu exercițiile prevăzute în programul de clasificare în vigoare, în cadrul unui concurs oficial la care sînt prezenți cel puțin 2 arbitri (e) delegați de federație.

Categoria a II-a — să realizeze la individual compus 50 puncte la masculin, 34 puncte la feminin, o medie de 8,50 puncte la gimnastică modernă, cu exercițiile prevăzute în programul de clasificare în vigoare, într-un concurs oficial, la care sînt prezenți cel puțin 2 arbitri (e) delegați de comisia județeană de gimnastică.

Categoria a III-a — să realizeze la individaul compus 48 puncte la masculin, 34 puncte la feminin, o medie de 8,30 puncte la gimnastică modernă, cu exercițiile și vîrsta prevăzute în programul de clasificare în vigoare, într-un concurs oficial la care sînt prezenți cel puțin 2 arbitri (e) delegați de comisia locală de gimnastică.

Categoria a IV-a — să realizeze la individual compus 50 puncte la masculin, 34 puncte la feminin, o medie de 8,00 puncte la gimnastică modernă, cu exercițiile și vîrsta prevăzute în programul de clasificare în vigoare, la un concurs oficial unde sînt prevăzuți 2 arbitri (e) de categorie județeană.

Notă : Pentru sportivii care concurează cu programul categoriei maeștri și nu îndeplinesc cerințele clasificării vor fi considerați în categorii de clasificare după cum urmează :

— cei care obțin media 7,00 — categoria a II-a ;

— cei care obțin media 8,00 — categoria I.

PLENARA F. R. TIR

Azi, cu începere de la ora 16, în sala de la etajul VIII din str. V. Conta nr. 16 (sediul C.N.E.F.S.), se vor desfășura lucrările plenarei Comitetului Federației române de tir. Vor fi prezentate o informare asupra activității pe anul 1973, planul de pregătire al lotului olimpic și planul de măsuri pe 1974.

NOUL SISTEM COMPETIȚIONAL AL VOLEIULUI ȘI CONSECINȚELE SALE (I)

După cum se știe, în vara anului trecut federația de specialitate a hotărît schimbarea sistemului de desfășurare a campionatelor republicane. Noul sistem, care a intrat în vigoare din toamnă, în ediția 1973—1974, a adus modificări importante, indeosebi la nivelul primului eșalon voleibalistic. Scopul în care a fost instituit acest sistem, prin consultarea tehnicienilor de la cluburile și asociațiile sportive cu echipe în „A", dar modificat ulterior într-un cadru foarte restrins, era, evident, acela de a crea condiții mai bune de pregătire loturilor naționale. De altfel, noua formulă venea să susțină o idee mai de mult implantată în mijlocul forului conducător al voleiului, și anume aceea a pregătirii de laborator a loturilor naționale. Și, astfel, perioada competițională s-a redus : echipele masculine și feminine de „A" au fost împărțite în cîte două serii de cîte 6. Ele și-au încheiat turul și returul în 40 de zile (unele chiar în 30!), urmînd ca în februarie și martie să mai aibă loc două turnee (pentru locurile 1—6 și 7—12) pe parcursul a 10 zile de concurs efectiv. Este oare mai bună această nouă formulă competițională ?

În ceea ce ne privește, ne-am exprimat rezerva față de valabilitatea ei. Și am arătat, pe parcursul desfășurării campionatelor (tur și retur), consecințele sale : lipsă de interes în pregătire, scăderea nivelului tehnic și spectacular al meciurilor, activitate efectivă mult prea redusă față de cerințele marii performanțe.

Iată de ce am considerat oportun să prezentăm, în cadrul unei anchete pe această temă, opiniile cîtorva specialiști, cărora le-am adresat întrebările :

1 A contribuit noua formulă competițională la stimularea pregătirii continue a echipelor, la interesul pentru campionat ? Ce avantaje sau dezavantaje au rezultat din punerea lui în practică ?

2 În ce măsură slujește noul sistem competițional la formarea unor reprezentative puternice ?

3 Ce sistem competițional vi se pare mai potrivit pentru stimularea activității pentru progresul voleiului ?

Publicăm astăzi primele răspunsuri la ancheta noastră, urmînd ca ulterior să facem loc celorlalte opinii.

Anchetă noastră

Prof. GHEORGHE BODESCU (Politehnica Timișoara) :

1 **Noua formulă este total neinspirată, datorită duratei foarte scurte a campionatului : șapte săptămîni, plus două turnee de cîte 5 jocuri (se poate oare concepe voleiul de performanță cu numai 20 de meciuri pe an ?) ; datorită dezinteresului în pregătire creat la un moment dat la toate echipele și permanent la cele de pe pozițiile valorice corespunzătoare locurilor 3—9 ; deoarece încercarea de scurtare a perioadei de pauză (martie-octombrie !) prin introducerea, în primăvară a „Cupei României" nu poate fi o soluție, știindu-se trista experiență a acestei competiții ; deoarece prin noul sistem se neglijează întărirea activității în secții, care pierd interesul publicului și al organelor locale.**

2 Mi-am pus, firește, întrebarea dacă sistemul sprijină o mai bună pregătire a loturilor naționale. Și mi-am răspuns, după o mai atentă analiză, că și din acest punct de vedere este neinspirat. **Pentru că numărul elementelor de valoare care sînt chemate la loturi este foarte mic și nici nu oferă garanții serioase pentru o perioadă lungă. Cum se pot face eventuale înlocuiri, eventuale promovări, cum se stimulează apariția alor elemente, dacă nu printr-un campionat puternic cu o perioadă competițională suficientă pentru creșterea valorică a jucătorilor ? De fapt, nu voleibaliștii cu perspective lipsesc, ci căile prin care pot fi aduși la cota performanței îngăduită de calitățile lor de bază. Se știe că voleiul se învață jucînd cît mai mult, pregătindu-te pentru a juca cît mai mult și mai bine, pentru obiective cu adevărat stimulatoare. Sînt mulți jucători și jucătoare cu excepționale calități, dar care nu știu... să joace. Echipe naționale puternice nu se pot crea decît din secții puternice, din campionate interne puternice, în urma unei activități competiționale susținute.**

3 În cazul că se menține ideea unui campionat care să cuprindă și turnee (utile, pentru obișnuirea voleibaliștilor noștri cu sistemele de desfășurare a competițiilor internaționale), cred că ar fi mai nimerită alcătuirea unui **supercampionat** (sistem adoptat și în alte țări) cu 4 echipe care să concentreze cele mai valoroase elemente și care să beneficieze de o perioadă competițională lungă, precum și un campionat de regularitate pentru alte 10 echipe.

RADU ZAMFIRESCU și ION CONSTANTINESCU (Universitatea Craiova) :

1 Sistemul competițional dezbătut și aprobat în vara trecută (cu prilejul analizei campionatelor 1972—1973) de către antrenorii și delegații echipelor, nu seamănă cu cel care — spre marea noastră surprindere — ne-a fost comunicat de F.R.V. în ajunul competiției. Se hotărîse inițial să se împartă echipele în două serii de cîte 6 formații care să joace tur-retur, apoi primele 2 din fiecare serie să susțină turneele finale pentru desemnarea campioanei pe 1973—1974, iar restul de 8 să joace din nou un tur și un retur cu etape săptămînale, moștenindu-și situația din serie... Dar prof. Aurel Drăgan, probabil în calitatea pe care o are, și-a impus ulterior punctul de vedere în Biroul federal și a modificat formula, ignorînd părerea celorlalți tehnicieni : și a apărut un sistem complet nestimulativ, inechitabil, neinteresant. A lipsit aproape complet miza, ceea ce a afectat calitatea jocurilor. Acesta este doar dezavantajul de fond, fiindcă mai sînt și altele. Astfel, o echipă mai puțin valoroasă, participantă la turneele pentru evitarea retrogradării, se va putea salva dacă (grație și unei ilogice perioade de transferări, fixată în ianuarie !) va împrumuta pentru 6—7 luni cîțiva jucători (jucătoare), dacă va avea norocul să nu aibă atunci indisponibilități în sextelele de bază și dacă... nu va fi echipă universitară, căci se știe că între campionat și turneele finale, este o sesiune de examene și studenții nu se pot pregăti ca lumea. În schimb, o alta mai bună, care nu se va încadra în acești „dacă" în momentul turneelor, va ajunge în B ! Este normal, echitabil, corect ? Se poate spune că acest campionat este oglinda muncii unui an întreg, cînd totul se rezumă la 10 zile fatale sau providențiale ?

2 După părerea noastră, acest sistem nu a influențat în bine nici pregătirea sportivilor din loturile naționale. Numai jocurile cu miză puteau să-i stimuleze. Dar au lipsit !

3 Propunem insistent să se revină, chiar înainte de turneele din februarie-martie ale acestui campionat, la formula de desfășurare aprobată în ședința lărgită din iunie 1973. Numai astfel se respectă munca depusă la echipe pe întregul an competițional.

Conf. univ. FLORIN BALAIȘ (C.S.U. Galați) :

1 De cîțiva ani, în volei se încearcă găsirea de noi formule de desfășurare a campionatelor naționale. Doresc să precizez că ultimele două asemenea formule (și îndeosebi cea din sezonul competițional în curs) nu au adus nici un serviciu voleiului românesc. De pildă, în actuala ediție, încă după primele 5 etape, echipele clasate, în ambele serii, pe locurile 1 și 2, erau ca și calificate în turneele finale pentru locurile 1—6, iar ultimele nu mai aveau nici un fel de șansă. De aici, lipsa de interes în pregătire.

2 Atunci cînd am avut campionate puternice, cu cel puțin 5—6 echipe de valori sensibil apropiate, am avut și reprezentative de certă valoare internațională. Există o corelație directă între competiția internă slabă și valoarea mediocră a loturilor naționale. Am fost și sînt împotriva pregătirilor de seră, dar, în situația de față, altă soluție nu mai există, pentru a face față la „mondiale".

3 Consider sistemul competițional al Federației de baschet ca nimerit și pentru volei, cu condiția ca toate turneele să se desfășoare în orașe neutre, pentru a nu se da naștere la suspiciuni. Dacă nu, ar putea fi luată în considerație varianta : tur-retur în sistemul turneelor (cîte 3—4 jocuri), prin care se stabilesc participantele la grupele 1—6 și 7—12. În aceste formule se poate juca apoi un tur și un retur cu etape săptămînale, precum și un turneu final.

Prof. CONSTANTIN BENGEANU („U" Cluj) :

1 Sistemul de desfășurare a actualului campionat al echipelor de divizia A este departe de a realiza obiectivele ce stau acum în fața voleiului nostru. Consecințele, numeroase, au ieșit curînd la iveală. Astfel, pînă și cele două echipe masculine mai valoroase, Dinamo și Steaua, liderele seriilor, avînd siguranța calificării în turneele pentru locurile 1—6, au privit superficial pregătirea. Lipsind stimulentul, ele s-au antrenat la întîmplare, după părerea mea, și ne-au convins de aceasta cu prilejul partidelor internaționale susținute. Nivelul foarte scăzut al campionatului, reducerea numărului de jocuri și scurtarea perioadei competiționale față de vechiul sistem, sînt stări negative. În legătură cu aceasta, aș vrea să precizez că țările cu volei valoros pe plan internațional au și campionate interne puternice desfășurate pe o perioadă lungă.

2 Campionatele interne, destul de slabe (slăbiciune agravată de sistemul competițional actual) sînt în relație directă cu valoarea loturilor naționale pe care le alimentează. Principalul mijloc de progres al sportivului este jocul. Dar dacă îl lipsim de acest mijloc al progresului (și, totodată, examen al valorii) ce am realizat ? Se spune că reducerea campionatului s-a făcut în scopul creării unui spațiu mai mare pentru pregătirea loturilor naționale... Oare nu s-a învățat nimic din rezultatele pregătirii pentru J.O.? În cursul analizei pe marginea comportării la Olimpiada din 1972 a echipei masculine a fost criticată pregătirea artificială, de seră, ruptă de realitatea concretă. Și totuși...

3 Un sistem competițional perfect, stimulativ, care să contribuie la creșterea valorică a voleiului este riscant de prefigurat în grabă. El trebuie alcătuit, în orice caz, în concordanță cu condițiile concrete existente, bine chibzuit, pentru a sprijini cu adevărat creșterea performanțelor, a interesului pentru pregătire. Lucrez la o formulă competițională cu 3 faze, pe care aș vrea să o supun atenției specialiștilor în viitorul apropiat. Pînă atunci nu pot propune decît revenirea la vechiul sistem.

Anchetă realizată de
Aurelian BREBEANU

Simbătă și duminică,

la Cîmpulung Moldovenesc

FESTIVALUL SUCEVEAN AL SPORTURILOR DE IARNĂ

La sfîrșitul săptămînii, orașul Cîmpulung Moldovenesc va găzdui cea de a treia ediție a „Festivalului sporturilor de iarnă sucevene". Este vorba de o frumoasă manifestare sportivă la care își dau întîlnire, acum, în toiul iernii, mii de tineri din întreg județul Suceava pentru a se întrece pe pîrtiile de schi și sănius, pe ivelul de gheață — la patinaj viteză, și pe terenurile de hochei.

Invitații la festival vor participa mai întîi, simbătă după-amiază, la vernisajul expoziției de fotografii „Sportul sucevean la a XXX-a aniversare a eliberării patriei", organizată la Casa de cultură a sindicatelor, după care vor fi vizionate o suită de filme sportive.

Seara, între orele 16—20, elevii Școlii generale nr. 4 din localitate vor fi gazdele unei demonstrații de patinaj artistic, de masă, intitulată sugestiv „Festival pe luciul gheții". După acest inedit prolog, ziua de duminică va fi rezervată în exclusivitate întrecerilor de săniuțe, de patinaj și de schi, organizate în acest an în cadrul „Cupei tineretului", precum și a unui turneu de hochei la care își vor da concursul opt echipe.

LA PĂLTINIȘ, ÎN VACANȚĂ, BOXERII FRUNTAȘI SE GÎNDESC LA „MONDIALELE" DE LA HAVANA

Într-o dimineață geroasă de ianuarie, în stațiunea Păltiniș. În rîndul celor care sar se disting : S. Mihalcea, Gh. Ciochină, A. Mihai, A. Năstac, R. Cosma, V. Croitoru etc.
Foto : Petru CIORAN-Păltiniș

Din 1967, pugiliștii noștri fruntași își petrec vacanța de iarnă într-una dintre cele mai frumoase și mai liniștite stațiuni montane, Păltinișul. Ca de obicei, antrenorul emerit **Ion Popa** și-a convocat elevii și de data aceasta, pentru cîteva zile, la cabana ce poartă numele stațiunii situate la o altitudine de 1425 m.

Din dorința de a-i informa pe cititorii noștri ce fac în aceste zile cei mai valoroși boxeri ai țării, am pornit pe ruta, nu lipsită de unele dificultăți, București — Sibiu — Păltiniș.

După mai bine de o oră de urcuș pe șoseaua de curînd asfaltată, iată-ne la capătul traseului. Cabana, ce găzduiește de atîția ani cele mai renumite „mănuși" ale țării, am reperat-o ușor. Se știa în toată stațiunea că **Simion Cuțov, Gabriel Pometcu, Alec Năsac, Aurel Mihai, Ion Györffi, Mircea Tone, Sandu Tirilă** și alți boxeri a căror faimă a trecut de mult granițele țării sînt din nou oaspeți ai Păltinișului.

Seara am petrecut-o împreună la televizor. Băieții erau obosiți. Dimineața, în „aerul tare" după jocuri cu mingea medicinală, tăiaseră lemne cu topoarele, exerciții cunoscut pentru forța de lovire pe care o dezvoltă, dar și pentru dificultatea sa.

A doua zi, dimineața, după înviorarea obișnuită, antrenorul **Dumitru Ion** i-a anunțat pe cei 18 pugiliști că la ora 10 vor porni într-o excursie de 3000 m, pînă în Poiana Găușoarei.

La ora stabilită, grupul celor mai buni pugiliști din țară (din rîndul lor lipseau doar Paul Dobrescu, Calistrat Cuțov și Ion Alexe, care se găseau într-un turneu în Italia), echipați adecvat, s-au aliniat la startul unui cros pe distanța de 3000 m. Traseul pînă în Poiana Găușoarei urmează o potecă de munte prin pădure, străbătută de la căderea zăpezii, numai de cîțiva excursioniști curioși și de boxerii noștri fruntași care au transformat-o în pistă de alergare.

Plecarea a avut loc în grup compact, dar odată cu accentuarea pantei (pe distanța de 1500 m este o diferență de nivel de 250 m), cei mai buni „cățărători", **Gabriel Pometcu, Mircea Tone, Sandu Tirilă**, s-au și desprins de colectiv, luînd conducerea plutonului. În continuare, ajutați de fondul alb al zăpezii, am urmărit coloana vie multicoloră ce continua să se depărteze pe traseul șerpuit al cărării de munte. I-am văzut pe pugiliști acolo sus, pe petecul acela alb, la „punctul de control", unde s-au oprit pentru cîteva clipe să inspire profund aerul curat al înălțimilor. După alte cîteva minute, cei mai buni alergători soseau la cabană cu treningurile aburind.

— **N-avem prea mult timp de odihnă iarna aceasta** — ne-a spus antrenorul Ion Popa. **Așa încît folosim o parte din vacanță și pentru mărirea capacității de efort a organismului. Echipa reprezentativă intră în focul întrecerilor internaționale încă de la începutul lunii martie. În zilele de 8 și 10, pugiliștii noștri vor susține întîlnirile tradiționale cu echipa R.D. Germane. Zece zile mai tîrziu (19—24), se vor disputa turneele pe categorii de greutate, competiție ce constituie un important criteriu de selecție și apoi, în mai, turneul „Centura de aur" va definitiva echipa care va participa la prima ediție a campionatelor mondiale.**

— La competiția supremă vom participa cu o formație completă ?

— **Este greu de precizat acum. Mai este multă vreme pînă la turneul mondial de la Havana, ce se va disputa în luna august. Pînă atunci, se mai pot întîmpla multe. Oricum, la aceste întreceri vom trimite numai sportivi capabili să ne reprezinte în cele mai bune condițiuni. Cum nu dispunem de asemenea elemente la toate categoriile, probabil că nu vom deplasa o garnitură completă.**

În rîndul celor evident marcați de efortul depus l-am recunoscut și pe **Sandu Mihalcea**, acest real talent al boxului românesc, dar care, din motive ce țin numai de voința și de educația sa, n-a putut atinge pînă acum nivelul performanțelor ce altfel i-ar fi fost accesibile.

— Ce faci, Sandule, devii băiat cuminte ?

— **Sînt hotărît. Altfel, anii trec... Vreau să-mi încerc și eu capacitatea de luptă într-o mare întrecere internațională de genul cmpionatelor mondiale de la Havana. Mai sînt pînă atunci șapte luni, timp în care am să fiu printre cei mai disciplinați sportivi.**

Am întrerupt aici discuția cu acest controversat sportiv. Dr. **Petru Radovici** și asistentul **Dan Angheliu** îi chemau pe pugiliștii fruntași la o cană cu lapte fierbinte, binevenit după efortul depus pe o temperatură de minus 20 de grade Celsius.

Mihai TRANCĂ

Baschetbalistul Oczelak sancționat de clubul Steaua

Consecvent și prompt în curmarea actelor de indisciplină ale sportivilor ce-i aparțin, clubul Steaua (Biroul consiliului clubului și Biroul secției de baschet) a analizat comportarea lui **Gheorghe Oczelak** în meciul Steaua — I.E.F.S. Apreciind — în unanimitate — că atitudinea avută pe teren de respectivul sportiv (protestele la adresa arbitrului) reprezintă un act de indisciplină care nu trebuie să caracterizeze pe un sportiv militar, conducerea clubului a hotărît :

— **suspendarea pe două etape (din divizia A) a baschetbalistului Gheorghe Oczelak ;**

— **discutarea comportării sale în organizația U.T.C. din care face parte.**

În plus, au fost luate severe măsuri pe linie profesională.

turism

PORNIND DE LA UN SONDAJ ÎNTR-UN LICEU BUCUREȘTEAN

DISCREPANȚE ÎNTRE INTENȚII (BUNE) ȘI REALIZĂRI (NESATISFĂCĂTOARE)

Liceul bucureștean nr. 36 din Drumul Sării este una dintre unitățile școlare cu bune rezultate pe linia turismului. Aproape săptămînal, grupuri de elevi din diferite clase (începînd de la cele mici și pînă la cele mari) se îndreaptă spre zonele de agrement din București sau pornesc spre munți. Se pune — totuși — o întrebare : **în ciuda tuturor acestor succese, cu care nu se pot mîndri multe școli, numărul de acțiuni, frecvența și, mai ales, eficacitatea lor sînt oare satisfăcătoare, răspund ele cerințelor legitime ale unei generații în formare, setei de cunoaștere a unor tineri ce pășesc pragul spre maturitate ?** Am considerat că, pentru a răspunde la aceste întrebări cu caracter general, ne-ar fi de un real ajutor studiul unui eșantion de elevi din această unitate școlară cu — repetăm — multe reușite și care, tocmai prin aceasta, oferă o bază largă și solidă pentru schimb de experiență.

Toți elevii îndrăgesc călătoria. Și totuși...

Vom porni discuția de la o constatare generală : absolut **toți elevii consultați** (27 din anul IV C) **s-au declarat de acord cu participarea la cît mai multe acțiuni turistice, pe trasee variate, efectuate mai mult pe jos.** În acest fel este asigurată premisa principală a unei bogate și susținute activități de drumeție : **acordul participanților.** Și totuși, întrebările noastre au primit deseori, răspunsuri de loc îmbucurătoare. Începînd din luna august 1973 și pînă acum (deci pe parcursul a 6 luni), marea majoritate a celor întrebați — au efectuat o singură excursie, iar 7 nici una. Așadar, atît participarea cantitativă cît și frecvența unor asemenea acțiuni lasă de dorit.

Cum poate fi, totuși, explicată această opoziție ce există între dorința exprimată de a face cît mai multe călătorii și modul practic defectuos de realizare a ei ? Am nuanțat și mai mult întrebările și am procedat la o analiză mai amănunțită a răspunsurilor elevilor. Am consultat și cîțiva factori cu atribuții din liceu și am reușit să descoperim cîteva bariere ce stau încă în calea turismului. Le considerăm importante, nu atît raportate la Liceul 36, cît la marea majoritate a școlilor, prin caracterul de generalitate pe care îl prezintă și pe care le vom semnala în cele ce urmează.

O concepție greșită cu multiple cauze

13 dintre elevii anului IV C nu au ieșit din București în vacanța de iarnă recent încheiată. Motivul invocat : prepararea dificilelor examene din vară. Pentru alți 12, excursia organizată de școală în luna august a fost ultima. Din aceleași motive. **Iată o concepție cît se poate de greșită, și cînd afirmăm acest lucru avem în vedere, în primul rînd, familia. Nu pentru că nu ar fi cultivat încă din fragedă copilărie gustul de a voiaja al urmașilor (fapt la fel de adevărat) cît pentru încurajarea, recomandarea și chiar obligarea elevilor de a rămîne în permanență aplecați peste masa de lucru, de a se pregăti, fără pauze pentru recreere psihică, timp de aproape un an de zile. Nu putem să nu găsim o vină și școlii pentru a nu fi procedat la organizarea, mai frecventă a acțiunilor turistice.** Cele două excursii inițiate (în august și în decembrie) au găsit ecou în anul IV C și dacă ar fi să ne ghidăm numai după acest lucru, puteau avea șorți de reușită și altele similare. **Totuși, cei mai în culpă sînt înșiși elevii.** Ei se află la o vîrstă la care pot distinge singuri activitățile care le pot fi de folos sau nu : își pot impune, într-o oarecare măsură, părerile și pot obține de la părinți ajutorul material trebuincios. **Lipsa inițiativei elevilor** mai apare și sub un alt aspect. 10 dintre ei au indicat drept prim impediment în calea efectuării excursiilor lipsa tovarășilor de drumeție. (**„Prima dificultate pe care o întîmpinăm este din partea noastră : nu putem să ne organizăm niciodată un grup"** — citat).

Organizația de tineret și diriginții

Din acest moment am intrat în domeniul altor mecanisme care nu funcționează în mod cu totul corespunzător : **factorii de care depinde o bună activitate turistică. Cui îi revine sarcina ca, uzînd de influența sa, să declanșeze și să mobilizeze** (cel puțin pentru început) **pe eventualii amatori de drum, decît ORGANIZAȚIEI U.T.C. ? Slab este și aportul ORGANIZATORULUI TURISTIC, în atribuțiile căruia intră agitația printre colegi în favoarea diferitelor acțiuni, convingerea lor de a participa la o excursie, depistarea și unirea în grupuri a amatorilor existenți.** Directorul adjunct al Liceului 36, **C. Prisecaru,** sublinia o idee valoroasă : aceea a libertății de acțiune a elevilor, a afirmării spiritului lor de inițiativă. Așa au fost organizate și cele două excursii, deja amintite, dar care, din păcate, rămîn... singurele !

Dintre ceilalți factori cu mare influență în domeniul turismului școlar fac parte și **DIRIGINȚII. „Dacă există o strînsă colaborare** — ne spune profesoara **Gabriela Necșulescu — între toți diriginții unei școli, nu se poate ca lucrurile să nu meargă bine. Influența acestui profesor asupra clasei este determinantă.** Din păcate și noi mai suferim în direcția acestei interacțiuni". Ideea a fost și mai mult adîncită de directoarea **Gioconda Sfetcu** care sublinia **importanța încrederii pe care părinții trebuie s-o aibă în însoțitorul elevilor în excursie. „E cu atît mai bine ca acesta să fie însuși dirigintele clasei, omul care își cunoaște mai bine elevii, cel care are cea mai mare prestanță în fața lor".**

Un alt organ ce poate avea mari influențe în impulsionarea turismului școlar este **B.T.T.** Răspunsurile elevilor au scos în evidență unele carențe ale modului său de lucru : **insuficienta popularizare a acțiunilor** (unii elevi acuză lipsa programelor interesante de excursii în unele regiuni : Apuseni, Maramureș ; fapt eronat, căci ele sînt organizate !), **ghizi slab pregătiți, punerea la dispoziție a unor cabane neamenajate corespunzător, excursii fără porțiuni de mers pe jos.** Alții evidențiază greutatea ocupării camerelor în diferite localități de munte sau lipsa de solicitudine a personalului în cazurile excursiilor individuale și în dauna grupurilor organizate etc.

ÎN LOC DE CONCLUZII : CÎTEVA SUGESTII

După cum se vede carențele turismului școlar sînt multiple și ele se fac evidente și în unitățile de învățămînt cotate cu rezultate bune la acest capitol, așa cum este cazul Liceului nr. 36. Nu am dori să accentuăm că unul dintre mijloacele cele mai eficiente de corijare a situației (ne referim la toate instituțiile de învățămînt) rămîne colaborarea între factorii cu atribuții (U.T.C., corp profesoral, direcțiune, organizator turistic, B.T.T.) la care se adaugă familia. Este un fapt cunoscut. Am sugera și alte cîteva, fără pretenția de a le epuiza :

- Să se acorde o mai mare preocupare pentru excursiile în zona preorășenească ; din cartierul respectiv se pot organiza mai lesne excursii spre lunca Argeșului, dar chiar și spre alte zone de agrement ca Mogoșoaia, Buftea, Snagov, Cernica. Ele presupun deplasări scurte, puțin costisitoare și oferă tineretului nu numai un atrăgător cadru natural, dar în multe cazuri și prilejul de a vizita interesante obiective turistice.
- B.T.T. acceptă doar grupuri cu număr fix, 30-40 de turiști. Unirea a două școli (clasele paralele) pentru alcătuirea unui asemenea grup poate fi o soluție, cunoscută fiind dorința elevilor de a face noi cunoștințe.
- Profesorii de diferite specialități ce au tangențe cu turismul (istoria, geografia, româna) să facă permanent referiri în expunerile lor la diferite obiective turistice pentru ca elevii să fie familiarizați cu ele și să dorească a le cunoaște și vedea.
- Coltul turistic al școlii să cuprindă, în afara anunțurilor stricte de excursii, și descrieri ale altor parcursuri (adresate diferitelor clase, în funcție de vîrsta și preocupările elevilor), modul cum se poate ajunge la ele, punctele de interes și atracție, felul în care se pot contracta excursiile respective etc.
- Pentru ca părinții să aibă încredere nelimitată, poate că ar fi normal ca, prin rotație, unii dintre ei să participe la excursii și să-i informeze pe ceilalți asupra programelor de drum, asupra disciplinei pe durata acțiunii, asupra eficienței drumeției și călătoriilor.

Radu TIMOFTE

„CUPA STEAUA" LA TENIS

În continuarea confruntărilor din cadrul competiției de tenis dotată cu „Cupa Steaua", s-au disputat meciuri din turul I, cîteva dintre ele fiind atractive. Într-una dintre acestea, **L. Soare** (Steaua) a și produs, de altfel, o surpriză, întrecîndu-l în trei seturi : 7—5, 4—6, 6—3 pe favoritul nr. 2, M. Mîrza (Progresul).

Cîteva rezultate din categoria 15—16 ani : S. Orășanu (T.C.B.) — V. Dumbravă (Steaua) 6—3, 7—6; H. Hanganu (Steaua) — Gh. Marin (Steaua) 6—0, 6—1. În cealaltă categorie de vîrstă (17—18 ani) s-au înregistrat următoarele rezultate : L. Soare — C. Rădulescu (Șc. sp. 3) 2—6, 6—2, 6—1 ; C. Ionescu (Dinamo București) — C. Risteș (Steaua) 3—6, 6—3, 6—4 ; S. Orășanu — D. Comănescu (Petrolistul Cîmpina) 7—5, 6—4 ; V. Tomescu (Steaua) — R. Tîlmaciu (Cutezătorii) 6—0, 6—3; La senioare : Sanda Guțu (Șc. sp 3 Buc.) — Mariana Tudor (Metalul Tîrgoviște) 6—3, 6—4 ; Anca Florești (C.S.U. Construcții) — Adina Caimacan (Șc. sp. nr. 3 București) 6—1, 7—6 ; Gabriela Dinu (Dinamo București) — Ioana Nichita (Progresul) 6—0, 7—5.

Iată și cîteva rezultate din turul II la juniori (15—16 ani) : I. Iovănescu (Progresul) — S. Zaharia (Dinamo București) 6—3, 3—6, 6—3; A. Dîrzu (Progresul) — D. Bucătaru (T.C.B.) 6—3, 6—3 ; V. Dabija (T.C.B.) — A. Cioclov (Steaua) 6—1, 6—4 ; S. Zancu (Cutezătorii) — D. Stănescu (Metalul Tîrgoviște) 6—1, 6—1 ; S. Popescu (Cutezătorii) — H. Hanganu (Steaua) 6—3, 6—3.

Întrecerile continuă zilnic, între orele 8—13 și 14—22 în sala Steaua.